

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: RA-1T/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010184
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2024:6820010184.39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 02. 07. 2024 v Revúcej, takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd z r u š u j e vo vzťahu k odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom X. XXXX XXXX/XX, A., okres C.,

- výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/88/2020 zo dňa 22.06.2020, právoplatného dňa 07.07.2020,

- výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/48/2020 zo dňa 29.04.2020, právoplatného dňa 22.05.2020,

ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad, a

obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom X. XXXX XXXX/XX,
A., E. C., adresa na doručovanie písomností:
F. XX, A., okres C.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

1/ dňa 26. 09. 2019 v čase asi o 12.00 hod. v meste A. na ul. G. na chodníku medzi autoumyvárnou a supermarketom Tesco fyzicky napadol poškodeného mal. K. T., nar. XX. XX. XXXX a to tým spôsobom, že najskôr ho udrel hlavou do oblasti nosa, následne mu poškodený v sebaobrane úder hlavou vrátil, potom sa začali naťahovať, pričom obaja spadli na zem, kde obvinený A. B. udrel poškodeného najmenej jedenkrát s kovovým boxerom v ruke do oblasti hlavy, potom sa postavil a ešte jedenkrát kopol poškodeného do drieku, uvedeným konaním spôsobil poškodenému mal. K. T. zranenia, a to zlomeninu nosovej kosti bez posunu, povrchovú ranu chrčta nosa - odreninu, modrinu tváre pri ľavom oku, malú tržnozmliaždenú ranu temena hlavy vpravo, pomliaždenie driekovej oblasti bez vonkajších známok traumy, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu a PN v trvaní 6 dní a obmedzenie v obvyklom spôsobe života do 7 dní, pričom však vzhľadom na útočiaci nástroj, spôsob vykonania útoku mohol svojim konaním spôsobiť aj oveľa závažnejšie poranenia, a tento čin spáchal aj napriek tomu, že dňa 06. 06. 2019 mu bola uložená pokuta blokom na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 30,- €, č. bloku 16116311, ktorú mu uložila hliadka OO PZ Tornaľa, nakoľko sa dopustil priestupku proti občianskemu

spolunaživaníu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v platnom znení, pretože iného udrel päšťou do tváre, dňa 30. 04. 2019 mu bola uložená pokuta blokom na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 30,- €, č. bloku 16116409, ktorú mu uložila hliadka OO PZ Tornaľa, nakoľko sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunaživaníu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v platnom znení, pretože dal facku svojej družke a hoci bol rozhodnutím o priestupku zo dňa 18. 04. 2019 č. spisu OU_RS-OVVS-2019/003153, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 08. 2019 vydané Okresným úradom Rimavská Sobota, odborom všeobecnej vnútornej správy uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunaživaníu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v platnom znení, pretože inému dal facku, po ktorej spadol na zem, kde ho viackrát kopol do oblasti tváre,

2/ dňa 19. 02. 2020 v presne nezistenom čase asi o 14.00 hod. v Tornali, okres C. H. I. G. na parkovisku pred supermarketom TESCO, čo je miesto verejnosti prístupné, fyzicky s F. B. a J. K. napadli poškodeného A. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX, E. C. D. tak, že A. B. vyzval poškodeného, aby vystúpil zo svojho vozidla, pričom ten z auta vystúpil a vtedy ho A. B. udrel päšťou do hlavy, následne do poškodeného kopli a ten spadol na zem, kde ho všetci traja obvinení začali opakovane kopať a udierať päšťami do rôznych častí tela, najmä do oblasti tváre, hlavy a chrbta, čím takto poškodenému A. L. podľa znaleckého posudku č. 37/2020 vypracovaného MUDr. Alexandrom Köröczom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia spôsobili viacpočetné krvné podliatiny na hlave v rôznych smeroch a lokalitách, bez známok otrasu mozgu, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu v trvaní 7 dní a obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu 6 dní, avšak vzhľadom na spôsobom vykonania útoku, a to najmä kopaním a údermi päšťami do hlavy poškodeného, mohli svojim konaním spôsobiť aj oveľa závažnejšie poranenia, pričom A. B. uvedený čin spáchal aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to dňa 06. 06. 2019 a dňa 30. 04. 2019, kedy mu boli policajtní Obvodného oddelenia PZ Tornaľa uložené blokové pokuty vo výške 30,- €, blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 16116311 a č. 16116409 za priestupky proti občianskemu spolunaživaníu podľa § 49 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

3/ dňa 21.05.2019 v čase o 01.12 hod. v A. H. M. I., E. C., pred pohostinstvom Pincepresso po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol poškodeného J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, E. C., ktorého nie menej ako trikrát udrel päšťou do oblasti tváre, čím poškodenému J. J. podľa znaleckého posudku spôsobil mnohopočetné pomliaždeniny tváre s krvnými podliatinami s dobou liečenia a práceneschopnosti 10 dní, a tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch viackrát postihnutý, naposledy za to, že dňa 30.04.2019 v čase o 22.15 hod. na Hlavnom námestí v Tornali udrel dlaňou pravej ruky svoju družku H. O., čím sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunaživaníu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších právnych predpisov, za čo mu bola Obvodným oddelením PZ v Tornali dňa 30.04.2019 uložená bloková pokuta vo výške 30- eur,

t e d a

v bode 1/ a 2/

v úmysle inému ublížiť na zdraví dopustil sa konania bezprostredne smerujúceho k ublíženiu na zdraví inému, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a v bode 1/ čin spáchal na chránenej osobe – dieťaťi, a v bode 2/ spoločným konaním,

v bode 3/

inému úmyselne ublížil na zdraví, a

v bodoch 1/, 2/, 3/ taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

v bodoch 1/, 2/, 3/

dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a v bode 1/ čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou, v bode 2/ spoločným konaním,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/, 2/, 3/

- pokračovací prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 1/ aj podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 1/ a 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3/ dokonaný čin, a

- pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, v bode 1/ aj podľa § 364 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 40 /štyridsať/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému A. B. povinnosť nahradiť poškodeným:

- A. L., nar. XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom K. XXX, E. C. D., škodu vo výške 405,20 eur, spoločne a nerozdielne s odsúdenými F. B. a J. K., ktorým táto povinnosť bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/88/2020 zo dňa 22.06.2020, právoplatným dňa 07.07.2020 vo výroku o náhrade škody, a

- J. J., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom N. XXX, E. C., škodu vo výške 303,90 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného J. J. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej podal dňa 25.06.2020 na obvineného A. B. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v podanej obžalobe.

Po tom, čo bol rozsudok Okresného súdu Revúca zo dňa 04.07.2023, sp. zn. RA-1T/13/2020 uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/77/2023 zo dňa 11.10.2023 v celom rozsahu zrušený a vec bola opätovne vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, došlo dňa 01.12.2023 k zmene zákonného sudcu v dôsledku zmeny obsadenia súdu sudcami (§ 51 ods. 4 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z.).

Po splnení zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 252 Trestného poriadku súd rozhodol o vykonaní ďalšieho hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného A. B., ktorému bola obžaloba

riadne doručená, pričom predvolanie na hlavné pojednávanie sa v zmysle ustanovenia § 66 ods. 3 Trestného poriadku považuje za doručené, aj keď sa o ňom obžalovaný nedozvedel a z toho dôvodu jemu ustanovený obhajca bol o hlavnom pojednávaní riadne upovedomený. Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, zároveň boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní vrátane upozornenia a možnosti obžalovaného preštudovať vyšetrovací spis, ako aj robiť návrhy na doplnenie vyšetrowania, pričom obžalovaný bol súdom výslovne upozornený aj na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, nakoľko je stíhaný na slobode za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje desať rokov.

Nakoľko pre neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní nebolo možné získať jeho súhlas so zmenou zákonného samosudcu, súd v zmysle ustanovenia § 277a ods. 1 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie od jeho úplného začiatku.

Vyhlásenie obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2020 podľa § 257 Tr. poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, si zachovalo svoje účinky aj na novom hlavnom pojednávaní (§ 277a ods. 2 Tr. poriadku). Súd preto v rámci vykonaného dokazovania podľa § 277a ods. 3 Tr. poriadku prečítal iba časť zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.12.2020 o výsluchu neprítomného obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že celá vec čo sa stala, môže byť považovaná ako sebaobrana. To, z čoho ho obviňujú sa nedopustil. S poškodeným pred barom konflikt nemal. Boli v pohostinstve, pili tam a ten do neho nabúral. Bitku začal poškodený, on sa iba bránil. Je pravda, že ho raz kopol, ale nie do nohy. Nepamätal si presne, ale asi niekde do brucha. Poškodený ho udrel raz, potom ho aj on raz udrel. Poškodený ho najskôr udrel a on mu to iba vrátil. Následne išli domov. Odišiel na vlastných nohách. Existuje nejaký videozáznam, že to nespáchal, jasne na tom zázname vidno, že to neurobil. Necítil sa byť vinný v tom, že by poškodeného napadol, poškodený ho napadol, keď vychádzal z baru opitý, on sa len bránil. Raz ho kopol do brucha. Ešte poškodenému povedal, že nech mu dá pokoj a on napriek tomu ďalej do neho útočil. Nestalo sa, že ho kopol do nohy. Je pravda, že ho udrel do tváre, tak ako aj on jeho, preto že sa len bránil.

Poškodený J. J., ktorý bol na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby s poukazom na ustanovenie § 277a ods. 5 Tr. poriadku opakovane vypočúvaný, vypovedal, že na dátumy sa už veľmi nepamätá, ale v ten deň išli do krčmy, ktorá sa volala Kelt. Tam trochu viac popili, a keď sa krčma zatvorila, presťahovali sa do krčmy Pivnica. Aj tam viac pili, pričom on na stole zaspal. Keď ho budili, bola už záverečná. Chcel ísť domov a vtedy prišiel dnu obžalovaný, v tom čase ho nepoznal, ani podľa mena ani z videnia. Nepamätal sa, ale niečo mu asi povedal. On vyšiel z Pivnice a chcel ísť domov. Vtedy jeden alebo dvaja kamaráti prišli za obžalovaným, ktorých tiež nepoznal, a obžalovaný skočil do neho na férovku, bol tiež opitý, a chcel sa biť. Obžalovaný bol iniciátorom bitky, dobiedzal do neho a potom ho udrel aj pästou do tváre, 2-3 krát určite. Pamätá sa, že ho obžalovaný, keď stáli voči sebe zoči –voči, skopol do členka, pod lýtko, a on spadol na zem. Tam ho ešte kopali, ale nepamätá si kto a ako, lebo si kryl tvár. Po tom kope ho to štípalo, bola to bolesť ako kosť na kosť. Do nohy ho kopol obžalovaný a spôsobil mu zranenie a udrel ho tiež do tváre. Po tom, ako spadol, tí ktorí obžalovaného sprevádzali, ho tiež kopali. Potom horko-ťažko vstal a išiel smerom do mesta. Neďaleko po ceste býva sesternica, tam jej kopal na bránu. Pamätá sa, že tiež kričali za ním po maďarsky „stoj, ty aj tak zomrieš“. Potom sa mu už nikto nevyhrážal. K sťaženiu spoločenského uplatnenia uviedol, že musel chodiť o barlách, a keď už chodil dobrý mesiac až dva do práce, v nohe stále pociťoval prílišnú bolesť a tlaky. Zo začiatku mu pomáhala tiež sestra, a aj keď niekam išli, musela sa mu volať sanitka. Mesiac od incidentu mal z obžalovaného strach, teraz strach už nemá.

V prípravnom konaní poškodený vypovedal, že dňa 21.05.2019 po polnoci bol v bare Pincepresso v Tornali spolu s kamarátmi s K. J. a P. Q.. Prišli tam po tom, ako zavreli bar Kelt na Mierovej ulici. V tomto bare Pincepresso on zaspal, nakoľko pil dosť alkoholu a bol opitý. Keď sa zobudil, bol tam sám, nikto z jeho kamarátov pri ňom nebol. Niekoľko k nemu v bare prišiel, niečo mu vrazil, nepamätá si čo, ale žiadny konflikt medzi nimi vo vnútri nenastal. Nevie, či to bol ten istý, ktorý ho potom napadol vonku. Následne vyšiel von pred bar na ulicu, chcel ísť domov, keď k nemu zozadu prišiel jeden chlap, ktorého nepozná. Bol mladý, asi 20 ročný, bol Róm. Najprv ho zozadu kopol do ľavej nohy. Na to sa on otočil, išiel smerom k nemu, a v tom prišiel k nim nejaký druhý chlap, ktorý bol s ním. Niečo si s ním povedal a v tom ho do tváre udrel ten, čo ho aj kopol. Otočil sa preto opäť k nemu a vtedy ho znovu kopol do ľavej

nohy, na čo on spadol na zem a na to pocítil aj úder do tváre. Nepamätá sa, či ho bil aj ten druhý, ale asi nie, nevie či, niekto odtiahol od neho toho, čo ho bil, vie však, že sa postavil a išiel preč. Už odvtedy, ako ho druhýkrát skopol na zem, cítil štipanie v ľavom členku a hneď aj spadol, teda mu ho určite zlomil on, ako ho skopol na zem. Potom išiel smerom k autobusovej stanici po Štúrovej ulici, kde býva jeho sesternica. Keďže mal vypité, ten členok až tak necítil, ale štipal ho a zle sa mu chodilo, aj kríval. Určite si členok nezlomil tým, že zle stúpil, pamätá sa, že po tom, ako ho skopol, spadol na zem a už cítil štipanie v členku. Tí dvaja išli za ním, a tým, že nevládal, vošiel do dvora k svojej sesternici. Keď už bol pri bráne, niekto z nich kričal na neho po maďarský „stoj ty biely, aj tak zdochneš“. To pokrikovanie nejako nevnímam, nemal žiadnu obavu. Vo dvore zostal sedieť na schodoch, nakoľko ho bolela noha a opúchalo mu aj oko. Oni za ním do dvora nešli. Potom vyšla von jeho sesternica a aj susedia a zavolali mu záchranku, ktorá ho odviezla do nemocnice v Rimavskej Sobote. Tam mu zistili zlomeninu členka a na druhý deň ho operovali a dávali mu do členka skrutky, ktoré tam má doteraz. Do konca augusta chodil o barlách a od septembra mal pomaly došľapovať na nohu. Do konca septembra bol PN.

Rozpor vo svojej výpovedi odôvodnil odstupom času od spáchania skutku tým, že všetko presne si nemôže pamätať, sú to roky, a obžalovaného videl pri skutku a raz na hlavnom pojednávaní.

So súhlasom obhajcu obžalovaného a prokurátora súd postupom podľa § 277a ods. 3 Trestného poriadku prečítal časť zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 02.08.2021 o výsluchu svedka K. J., ktorý vypovedal, že šli do Pivnice, do krčmy. Poškodený zaspal pri stole. On išiel na záchod, a keď sa vrátil, tak J. tam už nebol. Chcel ísť už domov a keď vyšiel von, tak na druhej strane pri Vintigi sa niekto strkal, ale nevidel kto to bol. Boli asi traja, ale nevie kto, lebo bola veľká tma. Do tváre im nevidel. Nechcel tam ísť, preto išiel trochu ďalej a domov. Nevie, či bol medzi nimi obžalovaný, ale v Pivnici bol aj on. O tom, že tam bol J., a že ho mali zbiť sa dozvedel na druhý deň poobede a od kamaráta, ktorý bol s nimi večer, ale odišiel skôr domov.

Keďže zápisnica o hlavnom pojednávaní v časti výsluchu svedka K. J. obsahovala odkaz aj na jeho skoršiu výpoveď z prípravného konania, pre rozpory v jeho výpovedi, súd postupom podľa § 277a ods. 3 druhá veta Trestného poriadku prečítal aj výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že po tom, čo vyšiel von videl, že na druhej strane ulice stáli tri osoby a tam sa strkali, nevidel kto to je. Nechcel sa do toho starať a šiel radšej domov. Počul však krik, a keď sa otočil, dvaja z nich boli na zemi. Nevidel, čo sa dialo, bola tma. Až na druhý deň sa dozvedel, že jeden z nich bol J. a mal zlomený členok. V meste sa dozvedel, že ten, ktorý ho napadol, bol A. B..

K rozporom vo svojej výpovedi svedok ďalej uviedol, že kamarát mu povedal, že Csabu napadli, a že v meste sa rozpráva, že to mal urobiť A. B., lebo on robí také problémy. Obžalovaného v bare videl, ale pred Vintage ho nevidel.

Svedok F. B., brat obžalovaného, ktorý bol na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby s poukazom na ustanovenie § 277a ods. 5 Tr. poriadku vypočúvaný, využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať z obavy, že by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania zo dňa 22.05.2020, nakoľko tento svedok po zákonom poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku výslovne uviedol, že svoje právo odoprieť vypovedať nevyužíva, a ako svedok vypovedal o okolnostiach spáchania skutku, pričom potvrdil, že bol spolu s bratom A. v bare v Pivnici. Nevie koľko bolo hodín, bola noc, vyšiel vonku pred bar a videl, ako sa tam dvaja bijú. Prišiel bližšie a videl, že je to jeho brat s nejakým neznámym mužom. Navzájom sa udierali pästami. Rozdelil ich a brat odtiaľ odišiel a aj ten muž. Nevšimol si, že by ten chlap mal nejaké zranenie, bola tma.

So súhlasom prokurátora a obhajcu obžalovaného súd v rámci vykonaného dokazovania podľa § 277a ods. 3 Trestného poriadku ďalej prečítal časti zápisnic o hlavnom pojednávaní zo dňa 23.11.2022 a 07.07.2023 o výsluchu súdneho znalca MUDr. Dušana Hrubalu, CSc.

Súdny znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, pri opakovaných výsluchoch v zhode so znaleckým posudkom č. 4/2020 vypovedal, že na základe zdravotnej dokumentácie poškodený J. J., pri úraze dňa 21.05.2019 utrpel tieto poranenia, a to zlomeninu vonkajšieho členka ľavého predkolenia s posunutím úlomkov a mnohopočetné pomliaždeniny tváre s krvnými podliatinami. Z medicínskeho hľadiska zlomenina vonkajšieho členka ľavého predkolenia s posunutím úlomkov, ktoré

poškodený utrpel je poranením ťažkým, ostatné poranenia ktoré utrpel boli prítomné samostatne a sú to poranenia ľahké.

Na základe analýzy vyšetrovacieho spisu, zdravotnej dokumentácie, ale aj fotodokumentácie je možné povedať, že zlomenina vonkajšieho členka ľavého predkolenia mohla vzniknúť kopnutím útočníka do vonkajšej časti ľavého členka poškodeného, keď poškodený stál, ale mohla vzniknúť i podvrtnutím ľavého členka poškodeného, keď bol poškodený kopnutý do členka a následne padal na zem. V tomto prípade sa nedá medicínsky jednoznačne odlíšiť, či zlomenina vnikla priamym kopnutím alebo po následnej strate stability po kopnutí, keďže detaily z kamerového záznamu nachádzajúceho sa v spise nie je možné určiť. Mnohopočetné pomliaždeniny tváre s krvnými podliatinami vznikli viacerým pôsobením tupého násillia do rôznych častí tváre a najpravdepodobnejšie i údermi päsťou, boli to údery do oblasti pravého oka, do oblasti ľavého oka a do oblasti hornej pery. Sila, ktorá spôsobila uvedené zranenia bola na rozhraní menšej až strednej intenzity. Zranenia na tvári, nemohli vzniknúť pádom, musel byť udretý do oblasti tváre, čiže najmenej na neho boli tri útoky päsťou do tváre. Z medicínskeho hľadiska je nepravdepodobné, že vznikli tieto zranenia kopaním do tváre, lebo tam by boli ťažšie poranenia aj kosti tváre. Tie údery päsťou sú jednoznačne pravdepodobnejšie.

Mechanizmus vzniku poranení zodpovedá udaniu poškodeného, že bol napadnutý, a že obžalovaný ho kopol do dolnej časti ľavého predkolenia a udrél min. trikrát do tváre. Poranenia mohli vzniknúť pri uvedenom incidente a uvádzaným mechanizmom. V prvotnej výpovedi obžalovaný uvádzal, že kopol do nohy poškodeného, čo uvádzal aj poškodený a čo korešpondovalo s mechanizmom. Jedná sa o krátkodobé kopnutie do nohy, aby stratil rovnováhu následkom toho mohol byť pád, alebo mohol spadnúť aj tým, že sa noha zvrtila, teda bolo to kopnutie a zlomenina členka alebo kopnutie s následným pádom a tým nohu podvrhol. Ten pád mohol byť aj po úderoch do tváre a vtedy si členok zlomil. Po prehratí videozáznamu znalec uviedol, že nevie jednoznačne určiť kto, čo, kedy, komu spôsobil, ale ten incident tam bol, čiže také zranenia ako popísal mohli vzniknúť pri tom incidente, ktorý tam bol. V znaleckom posudku uviedol, že zlomenina členka mohla vzniknúť kopnutím, keď poškodený stál alebo podvrtnutím, keď bol kopnutý do členka a padal na zem. Nedá sa to priamo určiť, či to vzniklo kopnutím do členka alebo pri sotení, keď poškodený padal na zem. V posudku to aj tak myslel, že zlomenina mohla vzniknúť bez pôsobenia inej osoby, je tam uvedený mechanizmus vzniku na základe analýzy celého komplexu, ktorý mal v spise, výpovede poškodeného, obžalovaného. Pri posudzovaní nikde nebol záznam, že by poškodený išiel po ceste a podvrhol si nohu, lebo táto otázka, že či je možné aj iným spôsobom je tak široká a teoretická. V posudku mechanizmu zasahuje do úrazového deja a to je najpravdepodobnejší mechanizmus. Podvrtnutie členka vzniká obyčajne na nerovnom teréne. Ale môže vzniknúť aj na rovnom povrchu, napr. keď človek má slabšie topánky, a zvrtnie sa mu noha. Pri vzhliadnutí kamerového záznamu tam bolo toľko pohybov a aj z tých výpovedí tam bol taký mechanizmus, kde muselo dôjsť k zlomenine nie pri nejakej chôdzi po rovnej ceste. A to čo poškodený hovorí, zodpovedá tomu, že to mohlo tak byť. A obžalovaný hovorí, že tiež ho kopol, síce tvrdí že do predkolenia, ale tam nebolo zranenie, lebo predkolenie a stredná časť predkolenia je 10 cm nad členkom. V ďalších výpovediach už obžalovaný hovorí, že ho kopol do boku. Na boku neboli žiadne zranenia. Pri tom incidente boli tie mechanizmy násilné, ktoré mohli spôsobiť tú zlomeninu. Zlomenina členka nevznikne kopnutím do boku. Zlomenina členka vzniká vtedy, keď jedna časť nohy je zaťažaná alebo je pritlačená. Keď poškodený leží na zemi a ho kopú, tak zlomenina takto nevzniká. Poškodený v momente zlomeniny členka nemusí pociťovať žiadnu bolesť, môže cítiť chrapnutie, štipanie od malej intenzity až po väčšiu. Pri takej zlomenine ako mal poškodený, môže dôjsť k určitej chôdzi, môže ísť s takým zranením, lebo je tam určitý šok, ktorý zmierňuje bolesť, tiež tam bol alkohol, ktorý tlmí bolesť a s odstupom času tieto mechanizmy ustupujú a vtedy sa prejaví bolesť, poruchy hybnosti. Poškodený sa pri chôdzi trochu bránil tomu dostupovaniu na tú nohu.

Doba liečenia a PN je určená najvážnejším poranením, ktoré utrpel poškodený. V tomto prípade je to zlomenina vonkajšieho členka ľavého predkolenia s posunutím úlomkov a táto doba liečenia a PN by mala trvať od 21.05.2019 do 13.09.2019, takáto doba liečenia a PN je adekvátne a zodpovedá spôsobenému zraneniu, vzhľadom na vážnosť a jeho charakter. Poranenia na tvári, tie boli prítomné samostatne tak tie si vyžadovali dobu liečenia a PN 10 dní. V čase vypracovania znaleckého posudku bol poškodený ešte v liečbe a k trvalým následkom sa preto vyjadriť nemohol, to sa dá až jeden rok po úraze po kontrolnom vyšetrení poškodeného. Bolesťné, ktoré poškodenému z úrazu prislúcha je 75 bodov, čo vo finančnom vyjadrení činí 1.520 eur. Pri incidente nebol poranený ani ohrozený žiaden životne dôležitý orgán.

Zo spracovaného písomného znaleckého posudku znalca v odbore zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia G. F. R., J. S. XX/XXXX vyplýva, že poškodený utrpel zranenia tak ako ich popísal znalec

pri výsluchu s uvedenou dobou liečenia. Zlomenina ľavého vonkajšieho členka môže vzniknúť priamo, silným kopnutím alebo stúpnutím, prípadne šliapnutím zboka do oblasti ľavého členka. Táto zlomenina však môže vzniknúť aj pri podvrtnutí členka. Či k podvrtnutiu členka dôjde spontánne pri nejakej rýchlej chôdzi a stúpnutí na nerovný povrch alebo pri páde na zem, napr. po sotení, kopnutí do poškodeného a pod., to sa medicínsky nedá bez výpovede svedkov presne určiť. Nie je možné absolútne presne stanoviť, či zlomenina vonkajšieho členka vznikla následkom priameho kopnutia útočníka do ľavého členka poškodeného alebo pri podvrtnutí ľavého členka. Poškodený utrpel aj pomliaždeniny na tvári, ktoré boli viacpočetné na oboch stranách tváre a na hornej pere. Takéto pomliaždenia vznikajú údermi pästou, pričom počet úderov sa nedá presne určiť, no museli byť minimálne tri.

Súd so súhlasom procesných strán prečítal aj znalecký posudok MUDr. Jany Greškovej, č. 31/2020 nachádzajúci sa v spise tunajšieho okresného súdu, sp. zn. RA-2T/88/2020, z ktorého zistil, že znalkyňa u obžalovaného konštatovala závislosť na alkohole v jej štádiu (III.-IV. vývinová fáza). Alkohol odbúrava zábrany a znižuje racionalitu. Obžalovaný nie je duševne chorý v zmysle psychózy. Úbytok rozumových schopností je stav trvalý a psychiatrickou ani inou liečbou neovplyvniteľný. Obžalovaný je závislý od alkoholu a pri mentálnej retardácii nie je predpoklad úspešnej protialkoholickej liečby žiadnou formou a nedá sa dosiahnuť jej účel.

Z oboznámeného zvukovo - obrazového záznamu z kamerového systému v meste Tornaľa z miesta činu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehratý je zrejmé, že o 01:12:22 vychádza z baru osoba zavalitej postavy - poškodený a ide po pravej strane chodníka, o 01:12:33 vychádza z baru ďalšia osoba - obžalovaný a ide rýchlou chôdzou odzadu smerom k poškodenému. O 01:12:39 útočník po predchádzajúcej slovnej roztržke kope poškodeného, a to niekde okolo bedier, načo ho poškodený od seba odstrčil, pričom aj poškodený sa snažil udeliť kop útočníkovi, kedy vidieť aj poskok poškodeného. O 01:12:43 sa obaja presúvajú z chodníka na vozovku a tam pokračujú v bitke, útočník si vyzlieka bundu a odhadzuje ju. O 01:12:55 vychádzajú z baru postupne ďalšie 3 osoby. O 13:00:00 útočník pästou pravej ruky udel poškodeného do oblasti tváre, a obaja sa presúvajú z vozovky na ľavý chodník, kde je záznam čiastočne tienený stromom. O 13:00:08 sa útočník snaží opätovne kopnúť poškodeného, teraz do oblasti členka, avšak poškodený ho od seba odstrčí, na čo stráca útočník balanc. Následne k ním prichádza tretia osoba. Na to o 13:00:13 útočník opätovne udiera poškodeného pästou do oblasti tváre, na čo poškodený ustupuje na vozovku a púšťa sa na útek, pričom sa ho snaží zozadu útočník opätovne kopnúť, čo sa mu nepodarí. O 01:00:22 sa obaja strácajú zo zorného poľa kamery.

Zo zápisnice o výpovedi obžalovaného A. B. v procesnom postavení podozrivého, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal ako podporný dôkaz, a to vzhľadom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tdo/25/2021 z 16.03.2022, ďalej vyplýva, že obžalovaný vonku na chodníku pred barom poškodeného udel pästou do tváre asi dva alebo trikrát, raz ho tiež kopol, asi do boku.

Na záznamy o podaní vysvetlení zo strany A. B. a F. B., ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu OR PZ RA, OPDP5-161/2019-P, ktoré nemajú povahu neodkladných alebo neopakovateľných úkonov, ktoré súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora síce prečítal ako listinný dôkaz, avšak na námietku obhajoby s poukazom na judikáty R26/1989 a R17/1997 (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7To 10/1996 zo dňa 15.11.1996) pri hodnotení dôkazov súd na ne neprihliadol, keďže obidve osoby, ktoré vysvetlenie podali boli neskôr opakovane vypočúvané v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení obvineného a svedka, keďže znamenalo by to obchádzanie zákona.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu, dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal tak, ako ho ustálil súd vo výrokovvej časti tohto rozsudku a v spojení s ďalšími právoplatnými odsúdeniami tvorí čiastkový útok (vo výrokovvej časti rozsudku označený číslom 3) pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 1/ aj podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 1/ a 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3/ sa jedná o dokonaný čin, v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, v bode 1/ aj podľa

§ 364 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

I keď obžalovaný spáchanie prejednávaneho skutku poprel, tvrdiac, že konania, ktoré sa mu kladie za vinu sa nedopustil a z jeho strany sa jednalo len o sebaobranu, nakoľko bitku vyvolal poškodený, súd vyhodnotil len ako jeho procesnú obranu, ktorá bola vyvrátená nielen výpoveďou poškodeného, ale predovšetkým objektívnym zachytením začiatku skutkového deja kamerou, z ktorého je zrejmé, že celý incident vyvolal obžalovaný, ktorý na ulici pred barom napadol poškodeného. Obžalovaný síce pripustil jedno kopnutie do poškodeného niekde do oblasti brucha, ako aj to, že ho udrel do tváre, ale len preto, že sa bránil. Z obrazového záznamu je však nepochybne vidieť, že kop obžalovaného smeroval niekde do oblasti bedier poškodeného, pričom poškodeného tiež minimálne dvakrát udrel päťou do tváre, kedy sa rozhodne nejednalo o obranu zo strany obžalovaného. Naopak z kamerového záznamu je zrejmé, že obžalovaný po tom, čo kopol poškodeného, opakovane sa mu snažil ušetriť ďalší úder, zaujal pritom bojový postoj a poskakoval na vozovke. S ohľadom aj na vyjadrenie samotného obžalovaného v procesnom postavení podozrivej osoby, že poškodeného udrel asi dva alebo trikrát päťou do tváre, tiež ho raz kopol, asi do boku, súd vyhodnotil jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní o jeho sebaobrane ako nepravdivú a účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Pokiaľ ide o ďalší priebeh skutkového deja, kladený obžalovanému za vinu, a to že v úmysle poškodeného podkopnúť a zhodiť na zem, kedy mal poškodeného kopnúť do ľavého predkolenia, čím mu mal spôsobiť zlomeninu vonkajšieho členka ľavého predkolenia s posunutím úlomkov, súd vykonaným dokazovaním už jednoznačne a spoľahlivo preukázaný nemal. Tvrdenie poškodeného, že obžalovaný ho okrem úderov do tváre tiež skopol, na čo spadol na zem, kde ho ešte mal obžalovaný alebo jeho kamaráti, ktorí prišli za ním, kopať, presne ktorý z nich však uviesť nevedel, lebo si kryl tvár, nepotvrdil ani žiadny z priamych svedkov. Svedok K. J. uviedol len, že videl dve osoby ako sa bijú na ulici, nevidel však presne kto to bol. Rovnako tak svedok F. B., brat obžalovaného, ktorý nemal žiadny relevantný dôvod vypovedať v neprospech obžalovaného, vypovedal, že videl bitku dvoch ľudí, a keď prišiel bližšie, videl, že jeden z nich je jeho brat, pričom sa navzájom udierali päťami. Po tom, čo ich rozdelil, brat odišiel a aj ten druhý muž, nevšimol si však, že by ten muž mal nejaké zranenie. Keďže nemožno opomenúť, že uvedení svedkovia, boli pod určitým vplyvom požitého alkoholu, pričom pod jeho značným vplyvom bol nielen obžalovaný, ale aj poškodený, čo nepochybne vyplýva z úradného záznamu OO PZ Tornaľa zo dňa 21.05.2019, z hľadiska spoľahlivého preukázania priebehu skutku, resp. jeho časti, súd za najdôležitejší posúdil práve už spomínaný jediný objektívny dôkaz, a to obrazový záznam, i keď tento nie je vysokej kvality a nemusí obsahovať celý priebeh skutku, čo však nemožno hodnotiť na ťarchu obžalovaného. Z tohto záznamu nepochybne vyplýva, že obžalovaný napadol poškodeného, čomu predchádzala slovná roztržka medzi nimi, kedy obžalovaný poškodeného najmenej raz kopol do oblasti bedier (obžalovaný tvrdil že ho kopol do brucha), v ktorej ale neboli zistené žiadne zranenia a následne boli zaznamenané aj dva útoky vedené päťou do tváre poškodeného. Skutkový dej objektívne zachytený na kamere mal súd za dokázaný a jednoznačný neovplyvnený rozpornými tvrdeniami vo výpovediach či už poškodeného alebo obžalovaného. Vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu, s ohľadom na závery znaleckého posudku G. F. R., J. znalca v odbore zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia, ohľadne mechanizmu vzniku zranení poškodeného, pokiaľ ide o mnohopočetné pomliaždeniny tváre s krvnými podliatinami s dobou liečenia a práceneschopnosti poškodeného v trvaní 10 dní, ako aj počet a intenzitu úderov obžalovaného do oblasti tváre poškodeného, súd považoval za jednoznačne a spoľahlivo preukázané v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, lebo ako vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku takéto poranenia vznikajú pôsobením tupého násillia, a to údermi päťou na rozhraní menšej a strednej intenzity, keďže takéto zranenia nemohli vzniknúť pádom a z medicínskeho hľadiska je tiež nepravdepodobné, že by vznikli kopaním do tváre, lebo tam by boli ťažšie poranenia, aj kosti tváre.

Pokiaľ ide o zlomeninu vonkajšieho členka ľavého predkolenia poškodeného s posunutím úlomkov, vznik tohto zranenia bol znalecky určený na dve eventuality, a to buď kopnutím útočníka do vonkajšej časti ľavého členka poškodeného, s tým, že mohla vzniknúť i podvrtnutím ľavého členka poškodeného. Z medicínskeho hľadiska sa jednoznačne nedalo odlišiť či zlomenina vnikla priamym kopnutím alebo po následnej strate stability po kopnutí a následnom páde. Zároveň však znalec pri spracovaní posudku ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že zlomenina podvrtnutím mohla vzniknúť aj bez pôsobenia inej osoby, kedy podvrtnutie členka vzniká obyčajne na nerovnom teréne. Vzhľadom na množstvo vzájomných kontaktov medzi obžalovaným a poškodeným zachytených na kamere a predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že celý priebeh skutkového deja sa na zázname zrejme nenachádza, znalec nemohol s určitosťou určiť, v ktorom okamihu došlo k zlomenine členka ani to akým spôsobom k nej

došlo, či to bolo priamym kopom, podkopnutím/úderom do tváre s následným pádom kedy sa noha zvrtila, alebo aj tým, že poškodený si zlomeninu privodil sám, keď sa mu noha zvrtila. V danom prípade súd tak nemal za preukázané, kedy konkrétne došlo k zlomenine členka poškodeného, pričom nie je vylúčená ani skutočnosť, že poškodený si mohol zlomeninu členka privodiť aj bez účasti obžalovaného, kedy sa mu noha podvrtila sama na nerovnom povrchu, čo viedlo k zlomenine členka.

Vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu, existujúce pochybnosti v súvislosti s ďalším priebehom skutkového deja a možného mechanizmu vzniku zlomeniny vonkajšieho členka ľavej nohy poškodeného, súd zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), nemohol objektívne pričítať predmetné zranenie na ľarchu obžalovaného. Na základe vykonaného dokazovania, keďže súd nemal jednoznačne a spoľahlivo preukázané, ako konkrétne došlo k zlomenine členka poškodeného, z prejednávaneho skutku vypustil časť týkajúcu sa kopu obžalovaného do predkolenia poškodeného a vzniku zranenia členka, ktoré by inak odôvodňovali právnu kvalifikáciu tohto čiastkového útoku v bode 3/ aj ako prečin ublíženia na zdraví aj podľa § 156 ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Takto upravený skutok, uvedený pod bodom 3/ je však ďalším, v poradí tretím, čiastkovým skutkom pokračovacieho trestného činu, a to pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví a pokračovacieho prečinu výtržníctva, za ktoré iné čiastkové skutky bol obžalovaný už celkom dvakrát právoplatne odsúdený, a to odsudzujúcim trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/48/2020 zo dňa 29.04.2020, právoplatným dňa 22.5.2020 (ďalej len „prvé právoplatné odsudzujúce rozhodnutie“) a trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/88/2020 zo dňa 22.06.2020, právoplatným dňa 07.07.2020 (ďalej len „druhé právoplatné odsudzujúce rozhodnutie“). Platí totiž, že ak páchatel pokračuje v tom istom konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (§ 122 ods. 13 Tr. zákona). Obsahom uvedených pripojených spisov Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/48/2020 a 2T/88/2020 a uzneseniami o vznesení obvinení vrátane doručeníek mal súd preukázané, že všetky skutky (čiastkové útoky) prejednávané v označených veciach vrátane prejednávaneho skutku boli spáchané do prvého oznámenia o vznesení obvinenia (05.03.2020). Zo skutkových zistení uvedených právoplatných odsudzujúcich rozhodnutiach, ktorými je súd viazaný, ďalej vyplýva, že obžalovaný A. B. na základe rovnakého, resp. obdobného spôsobu konania dňa 26.09.2019 na mieste verejnosti prístupnom so zbraňou fyzicky napadol maloleté dieťa v úmysle ublížiť mu na zdraví, a dňa 19.02.2020 spolu s ďalšími dvomi páchatelmi fyzicky napadol plnoletú osobu, pričom ani v jednom prípade k dokonaniu trestného činu ublíženia na zdraví nedošlo, súčasne však došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva. Tieto dva skutky spolu s prejednávaným skutkom tak spája ich objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedené trestné činy. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa preto posudzuje ako jeden skutok, ktorým obžalovaný spôsobom popísaným v skutkovej vete tohto rozsudku v bode 1/ a 2/ v úmysle inému ublížiť na zdraví dopustil sa konania bezprostredne smerujúceho k ublíženiu na zdraví inému, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, v bode 1/ čin spáchal na chránenej osobe – dieťaťi, v bode 2/ spoločným konaním, a v bode 3/ inému úmyselne ublížil na zdraví, a vo všetkých troch bodoch taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách (ktorými sa rozumejú najmenej tri osoby), pričom vo všetkých troch bodoch sa zároveň dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a v bode 1/ čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou, a v bode 2/ spoločným konaním, čím boli naplnené znaky skutkovej podstaty už uvedených dvoch trestných činov (§ 122 ods. 10 Tr. zákona).

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného, z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní mal súd jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaný ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt, svojim úmyselným konaním, ohrozil záujem chránený Trestným zákonom, a to záujem na ochrane ľudského zdravia a súčasne aj záujem na ochrane medziludských vzťahov a záujem na pokojnom občianskom spoluzití. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, a ďalej hodnotiac uvedené skutočnosti jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach súd uznal obžalovaného vinným z pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví a pokračovacieho prečinu výtržníctva na kvalifikovaných skutkových podstatách tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska obžalovaný je priateľskej povahy, na verejnosti sa negatívne neprejavuje, reštauračné zariadenia nenavštevuje, susedské vzťahy má usporiadané, bližšie hodnotený však nie je. V registri priestupkov má 26 záznamov, prevažne za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, spáchané najmä fyzickými útokmi, naposledy zo dňa 30.04.2019, kedy svoju družku H. O. udrel dlaňou pravej ruky, ďalej dňa 06.06.2019, kedy jedenkrát udrel osobu päšťou do oblasti tváre, dňa 22.08.2019, kedy na Mierovej ulici oproti predajni ovocia a zeleniny dal dve facky ml. C. H. a o 40 minút neskôr ho na Hlavnom námestí viackrát udrel rukou do tváre a kopol do neho, dňa 17.12.2019, kedy fyzicky napadol T. K. tak, že ho jedenkrát kopol do chrbta a neskôr napadol N. T. tak, že ho jedenkrát kopol do oblasti tváre a na zemi ho škrtil, či dňa 19.02.2020, kedy sa hrubo správal k Q. Q.. Ďalšie záznamy sa týkajú aj priestupkov proti majetku za opakované drobné krádeže, za ktoré priestupky najmä proti občianskemu spolunažívaniu bol opakovane postihnutý v blokovom konaní, ale aj rozkazmi o uložení sankcie za priestupok. V registri trestov má obžalovaný celkovo 4 záznamy, prvý záznam je z roku 2018, kedy bol odsúdený ako mladistvý, za krádež na podmienený trest odňatia slobody, hľadá sa však na neho, akoby nebol odsúdený. Ďalšie dva záznamy z roku 2020 vo veci Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/48/2020 a 2T/88/2020 tvoria súčasť prejednávanej veci. Naposledy, dňa 23.10.2023 bol A. B. právoplatne odsúdený súdom iného členského štátu Európskej únie na území Rakúska za úmyselné spôsobenie ujmy na zdraví na podmienený trest odňatia slobody. V súčasnosti proti nemu nie je na území Slovenskej republiky vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie, pričom na území Slovenskej republiky sa dlhšiu dobu ani nenachádza.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vyhodnotil povahu spáchaných trestných činov, závažnosť a spôsob ich spáchania vrátane následku, zavinenia, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatelia a možnosť jeho prevýchovy. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr. zákona, a to že trestné činy spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, keďže všetky tri čiastkové útoky spáchal po dovŕšení 18 roku svojho života, pričom v čase ich spáchania neprekročil dvadsaťjeden rok. Súd zároveň zistil existenciu jednej príťažujúcej okolností podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, a to že spáchal viac trestných činov. I keď právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, čo je aj daný prípad, keďže opätovne sa jedná o ublíženie na zdraví, súd však s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zákona ustanovenia o súhrnnom treste nepoužil, keďže tomu bráni uvedené ustanovenie. Súd na cudzozemské odsúdenie neprihliadol ani ako na príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zákona, nakoľko trestné stíhanie v prejednávanej veci bolo vedené neprímerane dlho, viac ako 4 roky, avšak túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať obžalovanému. Preto pri rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd potom vychádzal zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, a to prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v rozmedzí 2 až 5 rokov. Nakoľko pri ukladaní spoločného trestu postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, je súd viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozhodnutí, pričom uložený spoločný trest nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozhodnutím, postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, súd pristúpil k uloženiu spoločného a úhrnného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 24 mesiacov. Súd vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj jeho doterajší život, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatelia výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto trest odňatia slobody obžalovanému podmienenčne odložil na primeranú skúšobnú dobu v druhej polovici trestnej sadzby, trvaní 40 mesiacov.

Keďže prejednaný skutok ako už bolo uvedené spolu s ďalšími dvomi čiastkovými útokmi tvorí súčasť dvoch pokračovacích trestných činov a obžalovanému bol (za všetky tri čiastkové útoky) podľa § 41 ods. 3 a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený spoločný a úhrnný trest musel byť zároveň zrušený výrok o vine, výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/88/2020 zo dňa 22.06.2020, právoplatného dňa 07.07.2020, a tiež výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/48/2020 zo dňa 29.04.2020, právoplatného dňa 22.05.2020, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

Vzhľadom na skutočnosť, že došlo k zrušeniu trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/88/2020 aj v časti výroku o náhrade škody, pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozhodnutí, súd opätovne zaviazal obžalobného nahradiť poškodenému z tohto konania t.j. A. L., nar.

XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom K. XXX, E. C. D., škodu vo výške 405,20 eur, spoločne a nerozdielne s odsúdenými F. B. a J. K., ktorým táto povinnosť bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/88/2020 zo dňa 22.06.2020, právoplatným dňa 07.07.2020 vo výroku o náhrade škody.

Keďže konaním obžalovaného A. B. vznikla poškodenému J. J. tiež škoda na zdraví, pričom poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na jej náhradu, súd postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť ním preukázane spôsobenú ujmu poškodenému vo výške 303,90 eur, a to titulom bolestného, ktorá bola jednoznačne znalecky stanovená na 15 bodov (mnohopočetné pomliaždeniny tváre s krvnými podliatinami), pričom hodnota jedného bodu pre rok 2019 bola stanovená vo výške 20,26 eur, teda vo finančnom vyjadrení predstavuje suma odškodnenia sumu 303,90 eur (15 x 20,26 eur).

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo jednoznačne preukázať, že vznik ujmy na zdraví poškodeného v súvislosti so zlomeninou vonkajšieho členka ľavej nohy, ktorá bola liečená operáciou bez akýchkoľvek pochybností súvisí s konaním obžalovaného, súd preto podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvýšným nárokom na náhradu škody z titulu bolestného odkázal poškodeného J. J. na civilný proces.

Súd obžalovanému neuložil aj ochranné protialkoholické liečenie, nakoľko zo záverov znaleckého posudku MUDr. Jany Greškovej vyplýva, že v prípade obžalovaného ochranné liečenie žiadnou formou nedosiahne svoj účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.